

UZASADNIENIE

Ubezpieczony G. M. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 20.01.2020r. znak: 370000/602/2020-ZAS ((...)), którą odmówiono mu wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 13.11.2019r. do 10.02.2020r. w wysokości 100% podstawy wymiaru. Wniósł o zmianę ww. decyzji i przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za ww. okres, z ubezpieczenia wypadkowego. G. M. zarzucił, że organ rentowy niezasadnie uznał, iż nie uległ on wypadkowi przy pracy w dniu 12.03.2019r. oraz że przyczyną obrażenia powstałego w tym dniu był ustalony wcześniej stan zdrowia.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w dniu 12.03.2019r. wykonując swą pracę przemieszczał pojemniki z przemiałem o wadze ok. 25 kg każdy, umieszczone jeden na drugim. Podał, że w trakcie tych czynności jeden z pojemników postawionych wyżej zsunął się, po czym upadł mu na lewe kolano. Zaznaczył, że o ww. zdarzeniu poinformował brygadzystę, jednak dolegliwości bólowe zignorował i nadal przychodził do pracy. Wskazał nadto, że do lekarza udał się dopiero w dniu 14.05.2019r., kiedy to dolegliwości bólowe nasiliły się i były bardzo uciążliwe, zaś objawy chorobowe w obrębie lewego kolana przybrały poważne rozmiary (pojawiła się znaczna opuchlizna). Podał również, że od tego czasu przebywał na zwolnieniu lekarskim, natomiast w dniach od 30.09.2019r. do 02.10.2019r. przebywał w szpitalu w C., gdzie został poddany artroskopii stawu kolanowego lewego.

W ocenie G. M., ww. zdarzenie stanowiło wypadek przy pracy.

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS), reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając ww. stanowisko organ wskazał, iż zdarzenia z dnia 12.03.2019r. nie uznano za wypadek przy pracy, albowiem nie spełnia ono definicji wypadku przy pracy – brak urazu. ZUS podał również, że obrażenie powstało w wyniku utrwalonego przed dniem 12.03.2019r. stanu zdrowia ubezpieczonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. M. ma 51 lat. Na dzień 12.03.2019 r. pozostawał w zatrudnieniu w Przedsiębiorstwie Produkcyjnym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na stanowisku: robotnik rozdzielni.

bezsporne, a nadto dowód: akta rentowe nr E2/037070925 - Protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 14-15.

W dniu 12.03.2019r. G. M. uległ wypadkowi w trakcie pracy. W trakcie przemieszczania przez niego pojemników z przemiałem o wadze 25 kg każdy, umieszczonych jeden na drugim, jeden z pojemników zsunął się i upadł mu na lewe kolano. Ubezpieczony poinformował o tym brygadzystę, a następnie kontynuował pracę, licząc że dolegliwości ustaną. Z uwagi na nasilający się ból oraz opuchliznę kolana udał się jednak do lekarza, ale dopiero w dniu 14.05.2019 r, gdzie stwierdzono u niego skręcenie kolana lewego. Od dnia 15.05.2019r. był niezdolny do pracy z powodu choroby. Okres zasiłkowy zakończył się z dniem 12.11.2019 r., tj. po 182 dniach.

W dniu 20.05.2019 r. zgłosił zdarzenie pracodawcy. Powołany przez pracodawcę zespół powypadkowy uznał ww. zdarzenie za wypadek przy pracy.

dowód: akta rentowe nr E2/037070925 - Protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 14-15, akta rentowe plik PRL (...) - wniosek o świadczenie rehabilitacyjne ZNp-7 – k. 1-2v, kopia dokumentacji medycznej – badanie lekarskie w przychodni 15.05.2019 r. – koperta k. 17 akt sprawy

W dniu 31.08.2012 r. G. M. przeszedł artroskopową rekonstrukcję więzadła krzyżowego przedniego stawu kolanowego lewego.

bezsporne, a nadto dowód: kopia dokumentacji medycznej – karta informacyjna leczenia szpitalnego ze Szpitala (...) im. J. K. Ł. w (...).08.-03.09.2012 r.– koperta k. 17 akt sprawy

Orzeczeniem z dnia 07.11.2019 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił wobec G. M. rokowanie odzyskania zdolności do pracy, wskazując, że istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, na okres 3 miesięcy, licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego. Lekarz Orzecznik wskazał, że świadczenie rehabilitacyjne pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu.

bezsporne, a nadto dowód: akta rentowe plik PRL (...) – orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 07.11.2019r. – k. 4.

Na mocy decyzji z dnia 22.11.2019r. organ rentowy przyznał G. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 13.11.2019 r. do 10.02.2020 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru. Uzasadniając powyższe organ rentowy powołał się na orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 07.11.2019r..

bezsporne, a nadto dowód: akta rentowe plik PRL (...) – decyzja (...) Oddział w S. z dnia 22.11.2019 r. – k. 6

W opinii z dnia 2.01.2020 r. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS stwierdził – w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną oraz informację o rekonstrukcji (...) w 2012 r. – iż przyczyną obrażenia powstałego w dniu 12.03.2019r. był wcześniej utrwalony stan zdrowia poszkodowanego. W rezultacie (...) Oddział w S. uznał, że zdarzenie z dnia 12.03.2019r., jakiemu uległ G. M., nie stanowi wypadku przy pracy, albowiem nie została spełniona definicja wypadku przy pracy.

dowód: akta organu rentowego nr (...) – opinia lekarska z 2.01.2020r. – k. 26, opinia z dnia 07.01.2020r. w sprawie nieuznania zdarzenia za wypadek – k. 29; notatka w sprawie ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – k. 28.

Decyzją z dnia 20.01.2020 r. organ rentowy odmówił G. M. wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 13.11.2019r. do 10.02.2020r. w wysokości 100% podstawy wymiaru. Uzasadniając powyższe organ rentowy wskazał, że zdarzenie, jakiemu uległ G. M. w dniu 12.03.2019r. nie zostało uznane za wypadek przy pracy, ponieważ nie spełnia definicji wypadku przy pracy – brak urazu. Podał nadto, że przyczyną obrażenia powstałego w dniu 12.03.2019r. był wcześniej utrwalony stan zdrowia G. M..

dowód: akta organu rentowego plik PRL (...)– decyzja (...) Oddział w S. z dnia 20.01.2020r. nr sprawy: (...) – k. 10-10v.

U G. M. rozpoznano:

1. Skręcenie kolana lewego z naderwaniem przeszczepu (...);
2. Ubytek chrząstki.

Ubytek chrząstki jest chorobą samoistną, natomiast naderwanie przeszczepu (...) spowodował uraz z dnia 12.03.2019 r. Pojemnik spadł ubezpieczonemu na kolano i uderzył poniżej rzepki, co spowodowało naderwanie więzadła (...). Częściowe uszkodzenie (...), do którego doszło w wyniku tego urazu, jest związane z wypadkiem przy pracy, natomiast ubytek chrząstki u G. M. istniał już wcześniej. Niezdolność G. M. do pracy w okresie od 13.11.2019r. do 10.02.2020r. miała związek z wypadkiem z dnia 12.03.2019r.

dowód: pisemna opinia z dnia 01.09.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii oraz traumatologii – k. 19-19v, pisemna opinia uzupełniająca z dnia 20.11.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 35.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. M. jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (Dz.U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.) **świadczenie rehabilitacyjne z tytułu wypadku przy pracy** przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy w związku z wypadkiem, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Świadczenie to przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy, w wysokości 100% podstawy wymiaru (art. 7 i art. 9 ust. 2 ww. ustawy).

Oznacza to, że dla przyznania świadczenia rehabilitacyjnego z tytułu wypadku przy pracy konieczne jest łączne spełnienie trzech przesłanek: wyczerpanie zasiłku chorobowego, dalsza niezdolność do pracy w związku z wypadkiem oraz pozytywne rokowanie dotyczące odzyskania zdolności do pracy wskutek leczenia lub rehabilitacji zastosowanej po wyczerpaniu zasiłku chorobowego.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony bezspornie spełnił pierwszą przesłankę, albowiem wyczerpał okres pobierania zasiłku chorobowego (w wymiarze 182 dni), a nadto – jak wynika z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 7.11.2019 r. – po tym okresie pozostawał nadal niezdolny do pracy, przy czym stan jego zdrowia uzasadniał przyjęcie, że dalsze jego leczenie i rehabilitacja rokuje przywrócenie niezbędnej sprawności organizmu do wykonywania dotychczasowej pracy. Z uwagi na powyższe, decyzją z dnia 22 listopada 2019r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 13 listopada 2019 r. do 10 lutego 2020 r. roku na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyńska (Dz.U.2019. 645 z późn zm.) w wysokości tam przewidzianej. Jednocześnie jednak organ rentowy uznał (za opinią Lekarza Orzecznika ZUS z 2 stycznia 2020 r.), że z posiadanej dokumentacji wynika, że zdarzenie z dnia 12.03.2019r., jakiemu uległ G. M., nie było wypadkiem przy pracy, albowiem nie została spełniona definicja wypadku przy pracy – ubezpieczony nie doznał urazu, a przyczyną obrażenia powstałego w dniu 12.03.2019 r. był wcześniej utrwalony stan zdrowia. Z powyższymi okolicznościami nie zgadzał się ubezpieczony, który wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 22 listopada 2019 r. odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za wskazany wyżej okres w wysokości 100% podstawy wymiaru. Sam przebieg zdarzenia z dnia 12.03.2019r. nie był jednak sporny.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zatem do ustalenia, czy w dniu 12.03.2019r. ubezpieczony doznał urazu (w świetle okoliczności opisanych w protokole ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...)), a jeśli doznał urazu, czy uraz był wywołany wyłącznie samoistnym rozwojem wewnętrznych procesów chorobotwórczych, czy był wywołany również lub wyłącznie przyczynami zewnętrznymi, tj. pochodzącymi spoza organizmu. Ustalić również należało, czy niezdolność do pracy w okresie od 13.11.2019r. do 10.02.2020r. ma związek za zdarzeniem z dnia 12.03.2019r.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy

a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Z kolei uraz – w myśl art. 2 pkt 13 ustawy wypadkowej – to uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego. Przez uszkodzenie zaś należy rozumieć zmianę, zniszczenie częściowe, spowodowanie niewielkiego defektu, zepsucie, nadpsucie, nadwyrężenie, naruszenie (tak: Słownik języka polskiego, PWN, Warszawa 1981).

Dla ustalenia tychże kwestii niezbędne było posiadanie wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, co uczynił w oparciu o przepis art. 278 k.p.c.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę ortopedę, w oparciu o dokumentację medyczną znajdującą się w aktach rentowych ZUS oraz badanie ubezpieczonego.

W treści pisemnej opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii wskazał on, że u G. M. rozpoznano: skręcenie kolana lewego z naderwaniem przeszczepu (...) oraz ubytek chrząstki. Biegły wskazał, że stwierdzony u ubezpieczonego ubytek chrząstki jest chorobą samoistną, natomiast przedstawione przez ubezpieczonego fakty dotyczące wypadku należy uznać za prawdopodobne, wobec czego uznał, że w dniu 12.03.2019 r. ubezpieczony doznał urazu, który spowodował naderwanie przeszczepu (...), zaś **niezdolność G. M. do pracy w okresie od 13.11.2019r. do 10.02.2020r. miała związek z wypadkiem w dniu 12.03.2019r.** (vide: pisemna opinia z dnia 01.09.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii oraz traumatologii – k. 19-19v.).

Do treści ww. opinii biegłego zarzuty oraz uwagi złożył organ rentowy, powołując się na opinię lekarską, z treści której wynikało, że upadek pojemnika mógł spowodować stłuczenie kolana, które goi się w przeciągu kilku dni, nie zaś uszkodzenie chrząstki stawowej, z powodu którego był operowany we wrześniu 2019 roku i był z tego powodu na zwolnieniu, zatem w okresie od 13.11.2019 r. do 10.02.2020 r. był leczony z powodu schorzenia samoistnego. Zmierając do wnikliwego rozpoznania wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, Sąd przeprowadził zatem dowód z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy.

I tak, w treści pisemnej opinii uzupełniającej biegły w całości podtrzymał wnioski zawarte w opinii pierwotnej. Odnosząc się jednak do zarzutów organu rentowego, biegły podkreślił, iż w dniu 12.03.2019 r. doszło do uderzenia kolana ubezpieczonego poniżej rzepki spadającym pojemnikiem i wskazał jednoznacznie, iż spowodowało to naderwanie więzadła (...). W opinii biegłego, częściowe uszkodzenie (...), do którego doszło w wyniku tego urazu, **jest związane z wypadkiem przy pracy, a ubytek chrząstki u G. M. istniał wcześniej** (vide: pisemna opinia uzupełniająca z dnia 20.11.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 35 akt sprawy). Jednocześnie biegły podtrzymał swoją pierwotną opinię w zakresie związku niezdolności do pracy ubezpieczonego w spornym okresie z wypadkiem z 12.03.2019 r

W ocenie Sądu, ww. opinie biegłego (zarówno pierwotna jak i uzupełniająca) spełniają wymogi fachowości, rzetelności i są logiczne. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonywujący. Ponadto opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinia jest przy tym jednoznaczna i stanowcza. W tym stanie rzeczy przedmiotowe opinie (wraz z pisemną opinią uzupełniająca) przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Podkreślenia wymmagają, że opinia biegłego wydana w niniejszej sprawie nie została skutecznie podważona przez żadną ze stron postępowania. W treści pisma z dnia 11.12.2020r. (k. 43), nadesłanego w odpowiedzi na doręczenie opinii uzupełniającej, organ rentowy zawarł właściwie polemikę z wnioskami tej opinii, a w konkluzji złożył wniosek o przeprowadzenie w sprawie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, na te

same okoliczności. Nie przywołał przy tym jednak żadnych nowych okoliczności, poza dotychczas znanymi Sądowi oraz biegłemu opiniującemu w sprawie. Nadto, pismem z dnia 10.12.2020r. (k. 41) ubezpieczony wskazał, że nie kwestionuje treści sporządzonej w sprawie opinii w zakresie ustalenia związku przyczynowo-skutkowego między wypadkiem przy pracy a naderwaniem więzadła (...). Wniósł jednak o zobowiązanie biegłego do wyjaśnienia, z jakich przyczyn twierdzi, że ubytek chrząstki stawowej miał charakter choroby samoistnej i istniał przed wypadkiem. Powyższe zagadnienie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie nie ma znaczenia, w świetle treści i wniosków końcowych ww. opinii biegłego oraz twierdzeń stron postępowania.

Z uwagi na powyższe na mocy postanowienia z dnia 23.02.2021r., w oparciu o przepis art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c., Sąd pominął wniosek dowodowy zgłoszony przez ubezpieczonego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron i wydanie opinii uzupełniającej przez biegłego oraz wniosek dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu ortopedii, uznając że wszelkie istotne dla sprawy okoliczności zostały dotychczas wnikliwie ustalone, zaś przeprowadzenie w niniejszej sprawie ww. dowodów powodowałoby jedynie nieuzasadnione przedłużenie przedmiotowego postępowania i pozostawałoby w rażącej sprzeczności z zasadą ekonomiki postępowania. Dotychczas przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwalało bowiem na ustalenie niezbędnych okoliczności, a w konsekwencji na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd uczynił zatem wydaną w niniejszej sprawie opinię biegłego z zakresu ortopedii traumatologii ruchu podstawą dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Sąd ustalił stan faktyczny również w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, w szczególności dokumentacji medycznej przedłożonej przez ubezpieczonego oraz znajdującej się w aktach organu rentowego.

W konsekwencji, mając na względzie powyższe rozważania prawne i treść opinii biegłego, Sąd uznał zasadność przyznania ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 13.11.2019r. do dnia 10.02.2020r.

Zważywszy na okoliczności sprawy, uznając rozpoznanie sprawy za konieczne oraz fakt nadmiernego zagrożenia dla zdrowia osób uczestniczących i brak możliwości przeprowadzenia rozprawy na odległość, Sąd skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Nadto, strony zawiadomione zostały o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne na podstawie art. 15 zzs¹ pkt 2 ustawy z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...) 2 (Dz.U. 785.2020). Ubezpieczony został nadto pouczone o możliwości wniesienia sprzeciwu i żądania skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie. Tego jednak nie uczynił ani ubezpieczony, ani organ rentowy.

Z uwagi na powyżej wskazane ustalenia oraz rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 13.11.2019r. do dnia 10.02.2020r. w wysokości 100% podstawy wymiaru.